

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechthildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

XLI. Qualiter visus est frater ordinis praedicatorum.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

jam erepta est, æternamque feret coronam pro pœna quam ab ipsis passa est.

XL. QUALITER AMANS ANIMA DOMINUM ALLOQUITUR.

Si meus quidem totus mundus esset, et ex puro constaret auro, et si insuper ibidem juxta votum semper remansura essem, nobilissima, pulcherrima, opulentissima imperatrix, id mihi nunquam satis esset; verum multo libentius ad Jesum Christum dilectum meum Dominum anhelarem, cuperemque in suo cœlesti regno intueri sedentem. Quantum patiantur experiuntur illi qui eum diu præstolantur.

XLI. QUALITER VISUS EST FRATER ORDINIS PREDICATORUM.

ANTE quadraginta annos quemdam noveram spirituales (religiosum) virum; tunc quidem spirituales isti erant simplices et amore ardentis. Ille autem in spirituali vita et devotione proficiens, pro Domino multos etiam labores publice sustinebat. Nunc vero hinc jam decessit, ideoque pro ejus christiana anima rogavi Dominum, ut si aliqua adhuc esset in culpa, Deus ipsi remittere dignaretur. Tunc autem ante omnia vidi quamdam claritatem quæ ipsi a Deo parata erat, in qua cum illum nullatenus deprehenderem, inde non parum turbata fuit mea anima. Cum posthæc iterum pro ipso orarem, illum in nube ignea inveni, qui petiit aliquid sibi erogari. Igitur rogavi pro virili Dominum sic dicens: Eia dilecte Domine, fave mihi, quatenus bonum pro malo reddere valeam. Et ipse in nube erigens se dicebat: O Domine, quam prævalens est vis tua! quam recta tua veritas! Et ego dixi: Nunc vero, quidnam habes? Respondit: Hoc habeo, qualis videor. — Unde hæc tibi pœna? — Qui speciem sanctitatis præ se ferebant, innocentes apud me calumniati sunt, quod pro vero accepi, et hos inique et dure

habui, pro quo nunc pœnam hanc patior. — Eia, si unum haberem adhuc suspirium, minime hoc propter me sustinisset, cum ipse etiam ex parte mihi ignovisset.

Tertia vero vice pro ipso oravi, et cum deliciis inde exivit. Cui occurrens Dominus dixit: Tuam viam post mortem fuisse tam longam tamque difficilem, in causa habeantur mali homines; tu quidem me sancte secutus es, mihi que fideliter servisti; virginum coronam deferens, cum corona justitiæ et corona veritatis. Tunc duxit illum supra octo primos choros, et ad nonum statuit, ubi illum jam amplius videre non potui. Nisi illum falsi homines decepissent, ad cœlestia gaudia sine ulla pœna utique pervenisset; verum cum fidem istis tribuit, hoc ipsi in crimen fuit.

XLII. DE MELLEO POTU.

DOMINE Deus, jam nunc bono fine tibi pretiosum thesaurum occlude, et deinde reclude, quatenus ad tuam laudem proficiat tam in cœlo quam in terra. Et vox quædam locuta est: Tu melleum debes servare potum, qui reperitur in densis sylvis ibi ego volo illum aperire; hoc etenim multi adhuc fruentur.

XLIII. DE SIMPLICI AMORE, QUOMODO VISUS EST.

Qui cognoscere quidem volunt, parum vero diligunt, semper in bonæ vitæ initiis remanebunt. Nobis perpetuus inesse debet timor, utrum intus Deo placeamus. Amor simplicissimus, et parva cognitio, magnas res intra operantur. Sancta simplicitas omnem sapientiam medicans operatur; inducitque doctum ut coram ignaro sese inclinet. Et si cordis simplicitas in sensus sapientia immanet, hominis animæ multimoda accedit sanctitas.